

DZIENNIK USTAW

ŚLĄSKICH

Nr. 19.

KATOWICE, dnia 1 października 1934.

Rok XIII.

Treść:

- Poz. 38—Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 17 września 1934 r. o stanowiskach służbowych urzędników i funkcjonariuszów niższych w śląskiej służbie wojewódzkiej 349
- 39—Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 17 września 1934 r. o pomocy lekarskiej dla śląskich funkcjonariuszów wojewódzkich, członków ich rodzin oraz emerytów 354

38.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 17 września 1934 r.

o stanowiskach służbowych urzędników i funkcjonariuszów niższych w śląskiej służbie wojewódzkiej.

Na podstawie art. 2, 11, 16, 76 i 149 ustawy z dnia 22 czerwca 1934 r. o stosunkach służbowych śląskich funkcjonariuszów wojewódzkich (Dz. U. Śl. Nr. 18, poz. 37) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się załączone tabele stanowisk urzędników i funkcjonariuszów niższych w śląskiej służbie wojewódzkiej, oraz przywiązanych do tych stanowisk tytułów i grup uposażenia.

§ 2.

Z chwilą mianowania na dane stanowisko służbowe przysługuje śląskiemu funkcjonariuszowi wojewódzkiemu prawo do tytułu urzędowego. Tytułem jest nazwa nadanego funkcjonariuszowi stanowiska.

§ 3.

Stosunek hierarchiczny stanowisk w ramach poszczególnych rubryk tabeli określa cyfrowy porządek, w jakim stanowiska zostały w rubryce tabeli umieszczone. Stanowiska równorzędne umieszczone są pod tą samą cyfrą.

§ 4.

Służbę na stanowiskach, dla których według tabeli przewidziano kilka grup uposażenia, rozpoczyna się w zasadzie w najniższej grupie uposażenia, z wyjątkiem przypadku, kiedy funkcjonariusz na poprzednio zajmowanym stanowisku osiągnął już grupę uposażenia, przewidzianą w tabeli jako najniższą dla stanowiska, na które przechodzi; w tym przypadku może funkcjonariusz otrzymać grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od posiadanej przez niego na poprzednim stanowisku.

§ 5.

Poziom i rodzaj wykształcenia lub przygotowanie zawodowe oraz inne warunki, jakie wymagane są do piastowania poszczególnych stanowisk w śląskiej służbie wojewódzkiej, określone są w rubryce 4 tabeli.

Jako wykształcenie wyższe, średnie lub niższe uważa się ukończenie odpowiednich szkół i zakładów naukowych oraz złożenie przepisanych egzaminów, które uznane są jako wystarczające do osiągnięcia odpowiednich stanowisk w służbie państwowej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński,

Wojewoda Śląski.

Załącznik do rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 17 września 1934 r. (poz. 38.)

Tabela stanowisk urzędników w śląskiej służbie wojewódzkiej

Zarząd Centralny

Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia	Wymagane wykształcenie
1	2	3	4
1	Dyrektor Biura Śląskiej Rady Wojewódzkiej	V—IV	Wyższe studia prawnicze zakończone przepisaniem egzaminami
2	Dyrektor Śląskiego Biura Statystycznego	VI—V	Wyższe studia prawnicze lub ekonomiczne zakończone przepisaniem egzaminami
	Dyrektor Wojewódzkiego Biura Rolnego	VI—V	Wyższe wykształcenie rolnicze z przepisaniem egzaminami
3	Radca (administracyjny, sanitarny, techniczny, rachunkowy)	VI—V	Wyższe wykształcenie (prawnicze, lekarskie, techniczne, ekonomiczne, lub handlowe) z przepisaniem egzaminami (dyplom.).
4	Referendarz	VIII—VII	jak pod l. 3
5	Inspektor (administracyjny, techniczny, rachunkowy)	VIII—VII	Wykształcenie średnie ogólne lub zawodowe (techniczne, handlowe)
6	Asesor (administracyjny, techniczny, rachunkowy)	VIII	jak pod l. 5
7	Sekretarz (administracyjny, techniczny, rachunkowy)	X—IX—VIII	jak pod l. 5
8	Kierownik kancelarii	IX—VIII	Wykształcenie niższe
9	Adiunkt (administracyjny, techniczny, kancelaryjny)	IX	jak pod l. 8
10	Kancelista	XI—X	jak pod l. 8
11	Pomocnik (administracyjny, techniczny, rachunkowy, kancelaryjny)	XII	jak pod l. 8

Śląskie Zakłady Psychiatryczne i Śląski Szpital

Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia	Wymagane wykształcenie
1	2	3	4
1	Dyrektor Zakładu Psychiatrycznego Dyrektor Śląskiego Szpitala	VI—V	Wyższe studia medyczne, zakończone przepisaniem egzaminami (dyplom lekarza) i prawo wykonywania praktyki lekarskiej na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej
2	Prymarjusz	VII—VI	jak pod l. 1
3	Sekundariusz	VIII—VII	jak pod l. 1
4	Asystent	IX—VIII	jak pod l. 1
5	Zarządca	IX—VIII—VII	Wykształcenie średnie ogólne
6	Intendent Kasjer Sekretarz (administracyjny, rachunkowy) Rządca folwarku	X—IX—VIII	jak pod l. 5 jak pod l. 5 jak pod l. 5 Wykształcenie średnie zawodowe
7	Adjunkt (administracyjny, rachunkowy, techniczny) Werkmistrz	XI—X—IX	Wykształcenie niższe Wykształcenie średnie zawodowe
8	Kancelista Maszynista Starszy pielęgniarz Starszy sanitariusz Dyspensator Laborant Opiekun	XII—XI—X	Wykształcenie niższe Wykształcenie niższe oraz dyplom mistrzowski Wykształcenie niższe i państwowy egzamin sanitarny Wykształcenie niższe i państwowy egzamin sanitarny Wykształcenie niższe, egzamin dyspensatorski Wykształcenie niższe Wykształcenie niższe
9	Pomocnik (kancelaryjny, rachunkowy) Sanitariusz	XII	Wykształcenie niższe Państwowy egzamin sanitarny

Zakłady (instytucje — przedsiębiorstwa)

Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia	Wymagane wykształcenie
1	2	3	4
1	Dyrektor Zakładu Dyrektor Muzeum	VII—V	Wykształcenie zależne od rodzaju zakładu ustala Śląska Rada Wojewódzka osobno Wyższe studia uniwersyteckie, doktorat z historii sztuki
2	Kustos (Muzeum)	VIII—VI	Wyższe studia (historia sztuki, etnologia, przyroda, prehistoria)
3	Asystent (Muzeum)	IX—VII	jak pod 1. 2
4	Kierownik Drukarni Wojewódzkiej Sekretarz Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych lub Śląskiego Konserwatorium Muzycznego	VIII—VII	Wykształcenie średnie
5	Zarządca	IX—VIII	jak pod 1. 4
6	Intendent Kasjer Sekretarz (administracyjny, rachunkowy, techniczny)	X—IX—VIII	jak pod 1. 4
7	Adjunkt (administracyjny, rachunkowy, techniczny) Werkmistrz	XI—X—IX	Wykształcenie niższe Wykształcenie średnie zawodowe
8	Kapelmistrz Kancelista Hygienista (tka) Opiekun	XII—XI—X	Wykształcenie zawodowe Wykształcenie niższe Wykształcenie niższe i państw. egzamin sanitarny Wykształcenie niższe
9	Pomocnik (rachunkowy, kancelaryjny)	XII	Wykształcenie niższe

Tabela stanowisk funkcjonariuszów niższych w śląskiej służbie wojewódzkiej

Zarząd centralny

Kolejność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia	Warunki wymagane do objęcia stanowiska
1	2	3	4
1	Starszy woźny	XIII—XII	Wykształcenie niższe
2	Woźny	XV—XIV	Wykształcenie niższe
3	Goniec	XVI	Wykształcenie niższe

Zakłady (instytucje — przedsiębiorstwa)

1	Ogrodnik	XII—XI—X	Wykształcenie niższe i egzamin ogrodniczy
	Gospodarz rolny	XIII—XII—XI	Wykształcenie niższe
	Pielęgniarz — Kierownik warsztatu		Wykształcenie niższe i egzamin rzemieślniczy
	Dozorca — Kierownik warsztatu		Wykształcenie niższe i egzamin rzemieślniczy
	Pielęgniarz stacyjny		Wykształcenie niższe
2	Starszy palacz	XIV—XIII—XII	Wykształcenie niższe i egzamin rzemieślniczy (ślusarski, kowalski, monterski, blacharski) i państwowy egzamin na palacza
	Rzeźnik		Wykształcenie niższe i wyzwolenie na rzeźnika
	Piekarz		Wykształcenie niższe i wyzwolenie na piekarza
	Kucharz		Wykształcenie niższe i wyzwolenie na kucharza
	Przełożona pralni		Wykształcenie niższe i wyzwolenie na krawcową i bieliźniarkę
	Starszy woźny		Wykształcenie niższe
3	Ogrodnik pomocniczy	XV—XIV—XIII	Wykształcenie niższe i egzam. ogrodniczy
	Palacz		Wykształcenie niższe, egzamin rzemieślniczy (ślusarski, kowalski, monterski, blacharski) i państwowy egzamin na palacza
	Pielęgniarz		Wykształcenie niższe
	Woźny		Wykształcenie niższe
4	Pielęgniarz pomocniczy	XVI—XV	Wykształcenie niższe
	Stróż	XVI	Wykształcenie niższe
	Goniec		Wykształcenie niższe

39.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 17 września 1934 r.

o pomocy lekarskiej dla śląskich funkcjonariuszów wojewódzkich, członków ich rodzin oraz emerytów.

Na podstawie art. 36, 90 i 149 ustawy z dnia 22 czerwca 1934 r. o stosunkach służbowych śląskich funkcjonariuszów wojewódzkich (Dz. U. Śl. Nr. 18, poz. 37) zarządza się co następuje:

§ 1.

(1) Pomoc lekarska przysługuje:

1) śląskim funkcjonariuszom wojewódzkim, mianowanym na stałe i do odwołania (provisorycznie);

2) emerytowanym śląskim funkcjonariuszom wojewódzkim, przeniesionym w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby, przekroczonego wieku lub uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego, tudzież tym emerytom, którzy zostali zwolnieni ze śląskiej służby wojewódzkiej na innej zasadzie, ale w chwili zwolnienia mieli nabyte prawo do pełnego uposażenia emerytalnego, albo przekroczyli 60 lat, bądź też istniała co do nich podstawa w formie orzeczenia lekarskiego do przeniesienia w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby. Od pomocy lekarskiej wyłączeni są emeryci:

- a) podlegający z tytułu swego zatrudnienia obowiązкови ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl obowiązujących przepisów;
- b) przebywający w zakładach leczniczych dla umysłowo-chorych w myśl przepisów art. 36 ustawy z dnia 20 kwietnia 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów śląskich (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 19);

3) członkom rodzin śląskich funkcjonariuszów wojewódzkich, wymienionych w punkcie 1), a mianowicie:

- a) żonie — poza przypadkami, gdy jest sądownie separowana, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;
- b) mężowi zupełnie niezdolnemu do pracy, będącemu na wyłącznem utrzymaniu żony;
- c) dzieciom ślubnym i uprawnionym, tudzież pasierbom do ukończenia lat 18, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia lat 24; wyłączeni są ci członkowie rodziny, którzy podlegają obowiązкови ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl obowiązujących przepisów lub mają prawo do korzystania z pomocy lekarskiej w przedsiębiorstwach śląskich.

(2) Śląscy funkcjonariusze wojewódzcy, którzy korzystają z bezpłatnego urlopu, tracą prawo do pomocy lekarskiej na czas trwania tego urlopu; na ten okres czasu tracą również prawo do korzystania z pomocy lekarskiej członkowie ich rodzin.

§ 2.

Pomoc lekarska obejmuje w granicach określonych rozporządzeniem niniejszem:

- 1) poradę i pomoc lekarską z wyjątkiem zabiegów dentystycznych;
- 2) pomoc położniczą;
- 3) dostarczenie niezbędnych lekarstw;
- 4) leczenie w zakładach leczniczych;
- 5) leczenie fizykalno-terapeutyczne i naświetlenia wszelkiego rodzaju;
- 6) badania diagnostyczne;
- 7) Odnosnie do osób, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 1 i 2 kąpiele i zabiegi balneoterapeutyczne za pół ceny w śląskich lub państwowych zakładach zdrojowych.

§ 3.

Pomocy lekarskiej udzielają lekarze i położne, umówieni w tym celu przez Przewodniczącego Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

§ 4.

(1) Pomoc lekarska jest udzielana na podstawie karty porady, którą chory otrzymuje za uiszczeniem opłaty manipulacyjnej w wysokości 50 groszy.

(2) Karty porady wydaje władza służbowa śląskiego funkcjonariusza wojewódzkiego po stwierdzeniu, że danej osobie przysługuje prawo korzystania z pomocy lekarskiej.

(3) W przypadkach, wymagających spiesznej pomocy lekarskiej, pomoc ta powinna być udzielona nawet bez przedstawienia karty porady, którą jednak należy doreczyć lekarzowi najpóźniej w ciągu dni 3-ch.

(4) Na żądanie lekarza, chory powinien przedstawić dowód, stwierdzający jego tożsamość.

(5) Karta porady jest ważna do końca tego miesiąca, w którym została wydana.

§ 5.

(1) Porad lekarskich udziela się w miejscu i w godzinach oznaczonych; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc powinna być udzielona zasadniczo w dniu wezwania, a w przypadkach ciężkich — bezwzględnie.

(2) W przypadkach nagłych (np. krwotoki, złamania, otrucia itp.) o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, można wezwać lekarza prywatnego. Koszty w tym przypadku (jedynie za pierwszą wizytę) zwraca się w wysokości odpowiadającej skali obowiązującego

w danej miejscowości cennika należności lekarskich.

(3) W razie koniecznej potrzeby mogą lekarze umówieni kierować chorych do umówionego lekarza specjalisty; do umówionego lekarza specjalisty zamiejscowego, może kierować tylko lekarz powiatowy.

§ 6.

W zakresie zabiegów ortopedycznych Skarb Śląski zwraca:

1) 75% kosztów leczenia szpitalnego na zasadach, określonych w § 8;

2) 50% kosztów za aparaty i protezy, obliczonych według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Opieki Społecznej dla funkcjonariuszów państwowych, jeżeli konieczność nabycia takiego aparatu lub protezy zostanie potwierdzona przez lekarza powiatowego.

§ 7.

(1) Zabiegi fizyko-terapeutyczne i badania diagnostyczne mogą być stosowane na podstawie polecenia lekarza umówionego jedynie w zakładach, instytucjach i laboratoriach, uznanych przez Ministerstwo Opieki Społecznej dla funkcjonariuszów państwowych.

(2) Za zabiegi fizyko-terapeutyczne i badania diagnostyczne Skarb Śląski opłaca 50% taksy, ustanowionej dla tychże zabiegów i badań przez wojewódzką władzę administracji ogólnej dla funkcjonariuszów państwowych.

(3) Zakres zabiegów fizyko-terapeutycznych i badań diagnostycznych, które mogą być stosowane, nie może być szerszy od zakresu ustalonego przez Ministerstwo Opieki Społecznej dla funkcjonariuszów państwowych.

§ 8

(1) Leczenie szpitalne osób, wymienionych w § 1 przeprowadza się:

1) w szpitalach publicznych;

2) w innych zakładach leczniczych, uznanych dla tego celu przez Przewodniczącego Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

(2) Śląskimi funkcjonariuszom wojewódzkim, zaliczonym w rozporządzeniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 17 września 1934 r. (Dz. U. Śl. Nr. 19, poz. 38), do kategorii urzędników, oraz członkom rodzin tych osób przysługuje leczenie szpitalne według klasy II, a zaliczonym od kategorii niższych funkcjonariuszów oraz członkom rodzin tych osób według klasy III.

(3) Emerytowani śląscy funkcjonariusze wojewódzcy, wymienieni w § 1 punkt 2) otrzymują leczenie szpitalne na zasadach, określonych w ustępie poprzednim.

(4) Za leczenie w szpitalu publicznym Skarb Śląski uiszcza 75% opłaty dziennej, obowiązującej w danym szpitalu.

(5) Za leczenie w zakładach leczniczych, wymienionych w ustępie (1) punkcie 2) niniej-

szego §-u, Skarb Śląski uiszcza koszty leczenia w sposób następujący:

1) jeżeli leczenie odbyło się w specjalnym zakładzie leczniczym, przeznaczonym do leczenia chorych lub zagrożonych gruźlicą — 75% kosztów, obliczonych według przeciętnej opłat dziennych, obowiązujących w takich uznanych zakładach, znajdujących się na obszarze tego województwa, w którego obrębie leczenie się odbywało;

2) jeżeli leczenie odbyło się w innych uznanych zakładach leczniczych — 75% kosztów, obliczonych według przeciętnej opłat dziennych, obowiązujących w szpitalach publicznych na obszarze tego województwa, w którego obrębie leczenie się odbywało.

(6) Za leczenie szpitalne w nieuznanych zakładach leczniczych koszty tego leczenia mogą być w drodze wyjątku pokryte przez Skarb Śląski w wysokości, nieprzekraczającej 75% przeciętnej opłat dziennych, za zgodą Przewodniczącego Śląskiej Rady Wojewódzkiej jedynie w przypadkach nagłych, gdy umieszczenie w szpitalu publicznym lub uznanym zakładzie leczniczym nie mogło nastąpić ze względu na ich zbyt znaczne oddalenie od miejscowości, w której taki przypadek nastąpił, a przewóz chorego do szpitala lub uznanego zakładu leczniczego zagrażał istotnie zdrowiu lub życiu chorego. o ile okoliczności powyższe zostaną stwierdzone przez lekarza powiatowego.

(7) W przypadkach, gdy przeciętna opłata dzienna jest wyższa niż opłata dzienna, obowiązująca w danym zakładzie leczniczym, Skarb Śląski uiszcza 75% opłaty dziennej tego zakładu.

§ 9.

(1) Umieszczenie chorego w szpitalu publicznym lub uznanym zakładzie leczniczym następuje na podstawie karty skierowania, którą na wniosek lekarza umówionego wydaje lekarz powiatowy:

1) w przypadku choroby zakaźnej,

2) o ile chory nie posiada w domu należytej opieki,

3) w przypadkach, kiedy opieka szpitalna jest niezbędnie potrzebna.

(2) W przypadku nagłym chory może być umieszczony w szpitalu lub uznanym zakładzie leczniczym bez karty skierowania, którą jednak należy doreczyć zarządowi szpitala w ciągu tygodnia. Konieczność umieszczenia w tym przypadku chorego stwierdza lekarz powiatowy na podstawie akt szpitalnych.

§ 10.

Leczenie szpitalne, określone w § 8, może trwać co do śląskich funkcjonariuszów wojewódzkich wymienionych w § 1 punkt (1) i (2) najdłużej pół roku, zaś co do osób, wymienionych w § 1 punkt (3) — najdłużej trzy miesiące w ciągu roku.

§ 11.

(1) Pomocy położniczej udziela się w mieszkaniu położnicy bądź w zakładach leczniczych, wymienionych w § 8.

(2) Pomocy położniczej w mieszkaniu udziela położna umówiona, opłacana przez Skarb Śląski, poza tem położnicy przysługuje zwrot udowodnionych wydatków, związanych z porodem (niezbędne leki, środki opatrunkowe itp.) do wysokości, nieprzekraczającej 25% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 8 ustęp (5) punkt 2 — za przeciąg 10 dni.

(3) W razie niemożności udzielenia pomocy położniczej przez położną umówioną, Skarb Śląski zwraca udowodnione wydatki, związane z porodem, odbytych w mieszkaniu położnicy (niezbędne leki, środki opatrunkowe itp.) do wysokości, nieprzekraczającej 75% przeciętnej opłaty dziennej określonej w § 8 ustęp (5) punkt 2 — za przeciąg 10 dni.

(4) W razie odbycia porodu w zakładzie leczniczym mają zastosowanie analogiczne przepisy podane w § 8 o leczeniu szpitalnem.

§ 12.

Zezwolenie na korzystanie z kąpeli lub zabiegów balneoterapeutycznych za pół ceny w państwowych lub śląskich zakładach zdrojowych będą udzielane przez lekarza powiatowego, stwierdzającego konieczność kąpeli lub zabiegów oraz ich liczbę.

§ 13.

(1) Za niezbędne lekarstwa, przepisane przez lekarza umówionego, Skarb Śląski opłaca 75% należności, zaś za specyfiki zagraniczne — 50% należności, resztę płaci funkcjonariusz.

(2) Koszty leków, materiałów i środków opatrunkowych, zużytych przez lekarzy w przychodniach i gabinetach lekarskich, ponosi Skarb Śląski.

§ 14.

Poza świadczeniami, wymienionymi w paragrafach poprzednich, ślascy funkcjonariusze wojewódzcy i członkowie ich rodzin korzystać mogą za zwrotem kosztów z zakładów i urzędów, które ewentualnie zostaną zorganizowane

przez Śląską Radę Wojewódzką na zasadach samowystarczalności, jak również z taryf ulgowych w zakładach leczniczych specjalnych, z którymi zawarte będą specjalne umowy przez Śląską Radę Wojewódzką.

§ 15.

Koszty przejazdu lekarza do obłożnie chorego (w obie strony) oraz koszt przeniesienia obłożnie chorego do lekarza lub szpitala (w jedną stronę) pokrywa Skarb Śląski.

Za przewiezienie obłożnie chorego poza miejscowego do lekarza lub szpitala, koszty podwoju będą opłacane lub zwracane w wysokości, nieprzekraczającej 50 groszy za przejechany kilometr. O ile podróż odbyła się koleją będą zwrócone koszty biletu tej klasy, która przysługuje przy przesiedleniu służbowem.

§ 16.

Opłaty, przewidziane w §§ 4, 5, 6, 8, 13 i 14, oraz ograniczenia czasu leczenia w zakładach leczniczych, przewidziane w § 10 nie mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego przez śląskiego funkcjonariusza wojewódzkiego w czasie i wskutek pełnienia służby.

§ 17.

Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie lekarza do chorego było nieuzasadnione, dany śląski funkcjonariusz wojewódzki obowiązany będzie zapłacić honorarium lekarskie w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też inne koszty z wizyty lekarskiej związane.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą uchwała Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 12 kwietnia 1934 r. L. RW. 119/1 (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego nr. 13 poz. 1) w przedmiocie pomocy dla funkcjonariuszów śląskich, członków ich rodzin oraz emerytów.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński,

Wojewoda Śląski.

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Śląskich i Gazety Urzędowej Nr. 304.121.

Cena pojedynczego numeru (wydanie polskie 40 gr.) — (wydanie niemieckie 50 gr.)

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. ŚL, wydanie polskie, wynosi 4,50 kwartalnie; wydanie niemieckie 6,— zł. Prenumerata winna być opłacona najpóźniej na 2 tyg. przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Ustaw Śląskich należy wnosić do właściwych Urzędów Pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru, późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

Tłoczono w Drukarni Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.